

PORTRET

JAN POL

Leeftijd: **73**
Opleiding: **faculteit voor Diergeneeskunde,
Utrecht**
Werk: **dierenarts in Michigan (VS)**
Eigenaar: **Pol Veterinary Services**
Bekend van: **het reallife-tv-programma
'The incredible Dr. Pol'**

Nederlandse dierenarts Jan Pol wereldberoemde tv-ster dankzij reallife-tv

'Boer terug in de huiskamer'

Als een wereldster werd de in Amerika wonende Nederlandse dierenarts Jan Pol half februari in Nederland onthaald bij de presentatie van zijn boek 'De wereldberoemde dierenarts uit Nederland'. De kwieke 73-jarige blijft nuchter onder de populariteit van zijn reallife-televisieserie. 'Een dier is een dier, het is geen mens.'

tekst **Alice Booi**

Er is veel te veel overheidscontrole in Nederland', zegt Jan Pol, wanneer hij voor het eerst door Veeleert bladert. 'Ik snap best dat melkveehouders emigreren, bij ons in Michigan zijn veel immigranten.'

Al vier dagen heeft hij onafgebroken interviews gegeven, is hij aangeschoven bij televisie- en radioprogramma's en ging hij op de foto met honderden fans. Een spoor van vermoeidheid is bij de Amerikaanse dierenarts dr. Jan Pol, die een week in Nederland was om zijn boek te promoten, niet te bespeuren. In zijn doorleefde hoofd staan de ogen nog even enthousiast. 'Ik geniet van al die aandacht. Mensen die gek op dieren zijn, zijn leuke mensen.'

'Ibr aanpakken? Dat lukt alleen met vaccineren'

De in Drenthe geboren dierenarts is een wereldster geworden dankzij zijn reallife-tv-programma 'The incredible Dr. Pol'. Goed voor 2,5 miljoen kijkers in de Verenigde Staten en maar liefst 3 miljoen in Nederland. Wekelijks gunnen Pol, zijn vrouw Diane, zoon Charles en hun medewerkers de kijkers een inkijkje in hun werk. Inmiddels is het zevende seizoen gestart. 'We zijn eerlijk, nuchter en denken out of the box', verklaart Pol het succes. Van het spreekuur met honden, katten en kippen tot bedrijfsbezoeken bij varkens, paarden en koeien, het boeit de televisiekijkers in 28 landen. 'Het brengt de boer terug in de huiskamer.'

Geregisseerd wordt er echter niet. 'We zetten niets in scène en doen ook niets opnieuw voor de camera', klinkt het stellig. 'Wij doen ons werk met de dieren en zij mogen filmen.' Het komt erop neer dat van 250 uur videomateriaal 40 minuten tv overblijft. 'Ik heb de camera's en de microfoon niet eens meer in de gaten. Eerder zette ik het geluid nog uit als ik naar de wc ging.'

Van 40 naar 200 koeien

Zoals we hem kennen van tv, zo is hij ook in levenden lijve: toegewijd, vol droge humor en recht door zee. In 1970 emigreerde de toen 28-jarige Pol naar de Verenigde Staten, zijn Amerikaanse vrouw Diane achterna. Tien jaar werkte hij in een dierenkliniek, voordat hij in de garage van zijn huis een eigen praktijk begon, die inmiddels is uitgegroeid tot een bedrijf met twaalf medewerkers, van wie vier dierenartsen. 'Tachtig procent van onze klanten was melkveehouder', herinnert hij zich van bijna veertig jaar geleden. 'De bedrijven hadden zo'n veertig tot vijftig koeien.'

Inmiddels heeft een klein melkveebedrijf 200 koeien, vertelt hij in vloeiend Nederlands, met af en toe een Amerikaans woord. 'Dat heet in Nederland een megabedrijf', zegt hij grijnzend.

Het aandeel melkveehouders in zijn klantenkring daalde de afgelopen jaren naar veertig procent. 'Ik heb me nooit willen specialiseren', geeft hij aan, terwijl hij met zijn noeste handen zwaait. 'Ik hou van alle dieren. Juist die afwisseling is leuk.'

Verskil in benadering is er overigens wel. 'Bij melkvee gaat het om de economie: kan die koe de dierenartskosten weer opbrengen?', verwoordt Pol de af-

weging die melkveehouders maken. Daarbij komt hij minder vaak op de grotere bedrijven in zijn regio. 'Hoe groter het bedrijf, hoe meer koeien, hoe minder vaak ze mij nodig hebben. De kadaverwagening komt twee keer per week.'

Ondanks de afstand met Nederland weet Pol nog goed wat er allemaal aan de hand is. 'Nederland gaat ibr bestrijden?', vraagt hij en geeft er meteen een advies achteraan. 'Ibr proberen uit te bannen heeft geen zin, dat lukt niet. Het is een soort griep en je weet nooit waar, wanneer of hoe het weer eens opduikt. Vaccineren is het beste wat je kunt doen.'

In Amerika enten eigenlijk alle melkveebedrijven tegen zo'n beetje elke mogelijke ziekte. Naast ibr, bvd, pinkengriep en wel vijf verschillende soorten leptospirose noemt Pol ook de enting tegen pasteurella-longontstekingen. 'Dat is risicomanagement, je kunt het bedrijf nooit helemaal gesloten houden en met enten sluit je problemen uit.'

Dierenactivisten

Een levend dier ter wereld brengen noemt Pol nog altijd het mooiste van zijn vak. Regelmatig is hij op televisie te zien met ontbloot bovenlijf en beide armen in een koe. 'In Amerika gebruiken veehouders meer pinkentieren, het kalven gaat de laatste jaren gemakkelijker.'

Hoewel er soms koud water en slinger technieken aan te pas komen in 'The incredible Dr. Pol' om een pasgeboren kalf tot leven te brengen, heeft Pol nooit problemen met dierenbeschermingsorganisaties. 'Terwijl je bij ons in Amerika niet eens paarden mag laten slachten. Een paard is een vriend, die mag je niet eten.' Hij heeft meer te maken met collegadierenartsen die zich druk maken over de lage prijzen die Pol doorberekent aan zijn klanten. 'Dierenartsen die dieren als mensen gaan behandelen, vragen ook prijzen als in de humane gezondheidszorg. Ze denken niet meer aan het dier, maar aan hun portemonnee.' Maar een dier is een dier. 'Een dier is geen mens. Je moet je nuchtere boerenverstand gebruiken. Het moet betaalbaar blijven om dieren te houden', luidt de overtuiging van Pol; het maakt hem een aimabele gepassioneerde vakman. 'Ik help de dieren en maak de mensen blij.' |